

הספד לסבתא

אשת חיל מי ימצא, ורחוק מפנינים מכרה.
בטח בה לב בעלה, ושלל לא יחסר.
גמלתהו טוב ולא רע, כל ימי חייה.

ביום שישי האחרון, הוא חג השבועות, החג השני מבין שלוש הרגלים, נלקחת מאיתנו סבתא אהובה.
ביום שבו לפי המסורת היהודית רק צדיקים נלקחים, השארת אותנו כואבים והמומים מגודל האבדה שנלקחה מאיתנו ללא הכנה.

חז"ל זיהו את חג השבועות עם זמן מתן תורה שבו אלוקים התגלה אל עם ישראל סביב להר במעמד נבואי-היסטורי חד פעמי, והורה להם את עשרת הדיברות שלאחר מכן נחקקו על לוחות הברית שהושמו במשכן.

הסימבוליות בלכתך במועד זה כשהתורה הייתה תמיד נר לרגליך ועשרת הדיברות היוו את דרך חיידך. תמיד נזכור אותך קוראת ומתפללת בתורה ומברכת את עם ישראל ואותנו משפחתך.

גדלת משפחה ענפה לתפארת.
נתנחם בכך שבחיידך זכית לשמחות רבות ובזכותך סבתא אהובה נולדה שושלת ארוכה לבית משפחת כהן שתמשיך את הדרך של אהבת הזולת, כבוד האדם והנתינה האין סופית שאותם הנחלתם לנו ממשיכי הדרך.

מצטרפת את לסבא עמרם ז"ל, אהובינו בגן עדן ויודעים אנו שתהיו המלאכים השומרים עלינו.

רבות בנות עשו חיל, ואת עלית על כולנה.
סקר החן והבל היופי, אישה יראת ה' היא תתהלל.
תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה.

על היהדות נאמר: דרכה דרכי נועם וכל נתיבותה שלום, זו הייתה האמונה ודרך החיים שהנחילו לנו לאורך השנים סבא עמרם עליו השלום וסבתא רובידה ת.נ.צ.ב.ה. יחד עם מודל זוגיות שאין כמותו, שאין לי ספק שהיה היסוד להצלחה שלהם.

עד שסבא נפטר, כל המשפחה הייתה מכונסת ומסתופפת תחת גודלו וגדולתו, סביב הערכים שהנחיל למשפחה על אחדות ואהבת חניס ואהבת התורה, בזה הסדר.

אולם בשנים האחרונות, גילתי את גודלה, ולא הפיזי וגדולתה של סבתא. שהייתה בדרכה הצנועה שומרת על המורשת ובעצם הייתה עוגן בבנייה ובניווט של המשפחה לערכים. אומרים מאחורי כל גבר מצליח עומדת אישה חזקה, זו הייתה סבתא רובידה.

לפני מספר שבועות באחת השיחות שזכיתי לערוך עימה, היא סיפרה לי שבהיותה צעירה, בהריון הראשון שלה, הסבא רבה שלי משה עליו השלום, נפטר במפתיע. בתוך שנת האבל היא ילדה את בנה הראשון בן בכור עם כל האושר והמשמעות מכיוון שידעה את גודל החשיבות, אמרה לי, שחזקה את דעתו של סבא לחגוג את האירוע כמו שנהוג, למרות האבל.

באותה נשימה, ממרחק של עשרות שנים אחרי, בנשימות האחרונות בבית החולים, הקפידה לבקש מהסובבים אותה לדקדק בהלכות הכשרות ולא לתת לה בשר וחלב ביחד.

בין שני הסיפורים האלה, הממחישים את האיזון שלימדה אותנו ובטווח השנים שבניהם, סלול התייב של משפחת כוהן. בו יש לקיים איזון בין מצוות של בין אדם למקום, למצוות של בין אדם לחברו.

במעשיה של סבתא חבוי לו עולם של מעשים טובים שפותחים בפנינו צוהר לאישיות בעלת עוצמה גדולה.

קיבלה את כולם כמו שהם בבגרות ובקדמה, גם אם זה לא עמד תמיד בקנה אחד עם ערכה
כיבדה את האורחים ותמיד דאגה לכל אחד ואחד, אם יש מאכל אהוב עליו, היא הכינה.
על שולחן השבת שלה ישבו אנשים בודדים שהוזמנו לחגוג עונג שבת ביחד.

כשבנותיה נישאו לבעלים עם מנהגים שונים, תמיד היה אפשר להכניס את המנהגים לתוך הבית על מנת לשמור על שלום בית ולכבד את האורחים, כאשר סבא והיא המשכו במנהגם

בתוכנו מסתובבים אנשים וארגונים להם נתנה צדקה ועשתה גמילות חסדים.

זכור לי שאחרי סעודת השלושים לסבא עליו השלום, התלוויתי אליה והיא פתאום שאלה אותי, למי אני אדאג עכשיו, במי אני אטפל??

החשיבה על הזולת, לאורך כל השנים ובשיחות עימה, תמיד הביעה דאגה לאחר לשכן, לבני משפחתה הקרובים והרחוקים, למדינה ולחיילים, תמיד בתפלותה הזכירה את כולם. אם שמעה אותנו מדברים רע במישהו, תמיד השתיקה אותנו, ואמרה לא יפה.

זו הייתה תמצית של מידע על גדולתה של אישה יקרה, על נשים כמוה נכתבו שירים וסופרו סיפורים.

לא נותר לנו לזכור, לשמור ולקיים את כל מה שלמדת אותנו, בדוגמא אישית.

תנוחי על משכבך בשלום
זיכרוןך חרוט בליבנו
ולעד לא ימוש מאיתנו
שמרי עלינו וברכי אותנו מלמעלה
אשת חיל.